

ONGEREMDE KINDERPRAAT

6

LEES ONLINE

Schoollaptops, het is een dingetje...

(Ann Van der Flaas, mama van Eli – 14 jaar, Micha – 13 jaar, Abel – 10 jaar, Juda – 8 jaar, pleegmama van Rafaël – 7 jaar)

Voor dit 'ongeremd praatje' hebben jullie wat achtergrond geschiedenis van ons gezin nodig. Degenen onder jullie die middelbaargaande pubers hebben, weten hoe het tegenwoordig gaat: "Uw zoon/ dochter zal een laptop nodig hebben om aan de lessen te kunnen deelnemen. U mag zelf een laptop aanschaffen, die moet voldoen aan ... (en dan een eindeloze lijst met voorwaarden die voor een leek

vernuftig te werk ging om elke vrije (en zelfs onvrije) minuut te gebruiken om te gamen. Het nam proporties aan dat we op het punt stonden professionele hulp in te roepen ...

De creatiefste uitvluchten op school waren iets als: "Mevrouw, ik vind deze film te spannend." "Dan kan je tijdens de film even in de studieruimte gaan zitten." Zo slaagde hij er zelfs in om tijdens de lessen spelletjes te spelen, zonder dat iemand er eigenlijk zelfs een probleem van maakte... behalve wij.

Na maanden worstelen, nam

onderling overleg met de ICT-dienst om Qustodio te installeren (aan alle ouders, noteer deze tip! Je gaat 'm nodig hebben, rapper dan je denkt...). Het komt erop neer dat we daarmee als ouders eigenlijk alles kunnen blokkeren en controleren. Iets wat voor onervaren pubers die losgelaten worden op het wereldwijde web toch nuttig blijkt te zijn... Nadeel, je moet er zeker in het begin wel wat tijd in steken om in te stellen wat wel en wat niet mag. Gelukkig kan mijn man overdag meestal snel even iets aanpassen wanneer nodig ...

Tot daar de voorgeschiedenis. Zoon twee, die naar het middelbaar ging, hebben we al dit leed bespaard; hij kreeg meteen ook Qustodio op zijn schoollaptop.

Màar op een dag komt Micha thuis van school. Ik wou mijn zoon laten schrikken van achter de kast. Daar kon hij niet zo mee lachen. Ik zie meteen dat er iets niet pluis is. Zoals gewoonlijk komt hij recht naar me toe om een dikke knuffel te geven. Maar vanaf dat ik hem in mijn armen sluit, beginnen de tranen over zijn wangen te rollen...

"Mama, de mevrouw van Godsdienst is heel boos op mij geworden!"... Nu moet je weten dat onze kinderen gezien hun geloof, Bijbelkennis en eerlijkheid, soms een streepje voor hebben bij de leerkrachten Godsdienst. "Oei, waarom?"

"Nog geen maand later hadden we een puber in huis die zeer vernuftig te werk ging om elke vrije (en zelfs onvrije) minuut te gebruiken om te gamen. Het nam proporties aan dat we op het punt stonden professionele hulp in te roepen..."

lijken als een bijsluiter van medicijnen) of U kan ook een laptop huren van de school." Je raadt het al, zelfs met een IT-er in huis kozen we voor een huurlaptop van de school.

Nog geen maand later hadden we een puber in huis die zeer

mijn IT-er contact op met de school. Dit kon niet langer verder, we hadden een game-verslaafde puber in huis. Het huurcontract vermeldde echter dat wij, als ouders, niets mochten installeren op de laptop die niet van ons is. Na overleg kreeg hij toch toestemming in

moest komen inhalen tijdens een middagstudie. Ze was echt boos, ze zei voor heel de klas dat dat toch niet kon dat er een leerling op een schoollaptop niet kon werken voor school. Het blijft toch eigendom van de school.

Gelukkig wisten alle leerlingen in de klas al wel hoe mijn laptop beveiligd was en waarom. Maar het is écht niet fijn als je als enige

zijn kansen moesten opkomen, was wel duidelijk.

Het mailtje werd opgesteld, herlezen, nog een woordje aangepast, goedgekeurd door Micha en verzonden. Micha liep op hete kolen, dit was spannend... hij was bang dat de Mevrouw er écht niet mee zou kunnen lachen en nog bozer zou worden.

De dag brak aan dat Micha zijn taak moest inhalen tijdens een vervroegde middagstudie. We wensten hem veel succes en zeiden dat hij zich geen zorgen

"Wel, we moesten tijdens de les een taak maken op onze laptop. We moesten daarvoor naar een website gaan en daar artikels lezen en vragen daarover oplossen. Ik kon niet op de website, het was er eentje die geblokkeerd was." "Vroeg je dan niet aan de mevrouw of je snel even naar papa een berichtje mocht sturen. Zoals gewoonlijk, zodat hij die meteen kon goedkeuren?" "Wel, dat heb ik gevraagd en dat mocht dus niet! Tegenwoordig mogen we onze smartphones niet meer gebruiken op school, dus ik kon niets sturen. Toen vroeg ik of ik dan rap een mailtje mocht sturen. Maar toen was ze al zo boos dat ik mijn taak niet kon maken, dat ik mijn laptop moest toedoen en dan maar niets doen." "En nu? Mag je de taak dan vanavond thuis maken?" "Nee, mama, ze zei dat ik dat

opvalt en niet kan werken." Ik vroeg Micha of hij het ok vond als we 's avonds een mailtje zouden sturen naar de leerkracht, om uit te leggen dat dit allemaal met toestemming van de ICT-dienst van de school geïnstalleerd werd. Hij vond het wel ok, maar was bang voor de reactie van de mevrouw. "Mama, ze was écht boos, ze keek met van die indringende ogen naar mij. Ik wou toen al beginnen huilen, maar dat kan natuurlijk niet. Ik heb mijn tranen ingehouden tot nu." Ik vroeg daarop welk lesuur dit gebeurd was. Het bleek het eerste lesuur van de dag. Arme Micha, dit moet een zware en verdrietige dag voor hem geweest zijn.

's Avonds bespraken mijn man en ik hoe we dit zouden aanpakken. Dat we voor onze zoon, zijn veiligheid, zijn gevoelens,

moest maken om de reactie van de mevrouw en we baden dat ze het allemaal goed zou opnemen...

De dag duurde ontzettend lang...

Micha komt thuis. Ik zie meteen dat het deze keer wel helemaal pluis is. Hij heeft een glimlach van oor tot oor!

"Mama, de mevrouw begreep het helemaal en had er nog nooit op die manier over nagedacht. En ze vindt het zelfs goed wat jullie doen. Ze glimlachte zelfs!"

Ann Van der Flaas